

9 OG DE BLIVER BARE VED OG VED MARIA OG EMIL

- M: Ej, jeg havde bare den bedste oplevelse med en af mine kursister her i går. Jeg havde en kursist fra Finland, eller jeg har en kursist fra Finland, som har haft så svært ved udtale. Specielt r og blødt d har han haft rigtig svært ved at sige. Men så har han bare arbejdet og arbejdet og arbejdet med det, og så kom han til undervisningen i går, og så kunne han pludselig sige Rasmus og Roskilde, og Kronprins Frederik, og jeg ved ikke hvad.
- E: Skønt!
- M: Næsten uden problemer. Det synes jeg simpelthen er så imponerende.
- E: Ja, jeg synes generelt, at vores kursister er meget imponerende. At de kommer til det her land, og de har en travl arbejdsuge, ikke? De arbejder otte timer, krævende job, og så tager de direkte til undervisning og møder op forberedt nogle gange – og nogle gange ikke.
- M: Ja.
- E: Kender du det, når man sender sine kursister i byen?
- M: Ja.
- E: Det kan være, man beder dem om at interviewe en dansker eller prøve at bestille en kop kaffe på en café.
- M: Ja, det kan være grænseoverskridende.
- E: Ja, for mange, ikke?
- M: Ja.
- E: Og det man tit hører, det er jo, når de så prøver på dansk, jamen så svarer danskerne jo på engelsk.
- M: Ja, ja, sådan en form for misforstået høflighed eller sådan et eller andet.
- E: Ja, det hjælper dem jo ikke.
- M: Nej, overhovedet ikke.
- E: Men så alligevel, så bliver de jo ved.
- M: Ja.
- E: Og de blive bare ved og ved. Og hvor er det imponerende.
- M: Ja, det må man sige.